

FUSSİLET SÛRE-İ ŞERİF'İ

(41. Sûre)

(Mekke döneminde inmiştir. 54 âyettir.)

Bismillâhirrahmânirrahîm.

1. Hâ. Mîm.
2. (Bu Kur'an), Rahman ve Rahîm olan Allah katından indirilmiştir.
3. Bilen bir kavim için âyetleri uzun uzadıya açıklanmış, Arapça okunan bir Kitap'tır.
4. Müjdeleyici ve uyarıcıdır. Fakat onların çoğu yüz çevirmiştir, artık dinlemezler.
5. Ve dediler ki: "Bizi dâvet ettiğin şeye karşı kalplerimiz örtülüdür. Kulaklarımızda da bir ağırlık vardır. Bizimle senin aranda bir perde bulunmaktadır. Sen istediğini yap, biz de yapıyoruz."
6. Resulüm! De ki: "Ben de sizin gibi bir beşerim. Ancak bana ilâhınızın bir tek ilâh olduğu vahyolunuyor." Artık O'na yönelin, O'ndan mağfiret dileyin. Müşriklerin vay hâline!
7. O müşrikler ki, zekâtlarını vermezler ve ahireti inkâr edenler de onlardır.
8. İman edip sâlih ameller işleyenler için tükenmeyen bir mükâfat vardır.
9. De ki: "Siz mi yeri iki günde yaratana inkâr ediyor ve O'na eşler koşuyorsunuz? Âlemlerin Rabbi işte O'dur."
10. O, yeryüzüne sâbit dağlar yerleştirdi ve orada bereketler yarattı. Orada araştırıp soranlar için, rızıkları tam dört günde belli bir seviyede takdir edip düzene koydu.
11. Sonra duman hâlinde bulunan göğe yöneldi. Göğe ve yere: "İsteyerek veya istemeyerek ikiniz de gelin!" buyurdu. İkisi de: "İsteyerek geldik." dediler.
12. Bunun üzerine iki gün içerisinde onları yedi gök olarak yarattı. Ve her gökte oranın işini bildirdi. Biz dünya göğünü kandillerle donattık, ziynetlendirdik ve koruduk. İşte bu, Azîz ve her şeyi bilen Allah'ın takdiridir.
13. Eğer yüz çevirirlerse onlara de ki: "İşte sizi Âd ve Semud'un başına gelen yıldırıma benzer bir yıldırım (azabı) ile uyardım."
14. Onlara: "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin." diye önlerinden ve arkalarından peygamberler gelmişti. "Şayet Rabbimiz dileseydi melekler indirirdi. Doğrusu biz sizinle gönderilen şeyleri inkâr ediyoruz." demişlerdi.
15. Âd kavmine gelince, yeryüzünde haksız yere büyüklük tasladılar ve: "Bizden daha kuvvetli kim var?" dediler. Kendilerini yaratan Allah'ın onlardan daha kuvvetli olduğunu görmediler mi? Onlar bizim âyetlerimizi bile bile inkâr ediyorlardı.

- 16.** Bundan dolayı biz de onlara dünya hayatında zillet azabını tattırmak için o uğursuz günlerde üzerlerine dondurucu bir rüzgâr gönderdik. Ahiret azabı ise elbette daha çok alçaltıcı, rüsvay edicidir. Onlara hiç yardım da edilmez.
- 17.** Semud kavmine gelince, onlara doğru yolu göstermiştik, amma onlar körlüğü doğru yolda gitmeye tercih ettiler. Böylece yapmakta oldukları fenalıkların karşılığı olarak alçaltıcı azabın yıldırımını onları çarptı.
- 18.** İman edenleri kurtardık. Onlar Allah'tan korkuyorlardı.
- 19.** Allah'ın düşmanları o gün toplanır cehenneme sürülürler. Hepsi bir aradadırlar.
- 20.** Sonunda oraya varınca kulakları, gözleri ve derileri yaptıkları hakkında onların aleyhinde şahitlik ederler.
- 21.** Derilerine: "Aleyhimize niçin şahitlik ettiniz?" derler. "Bizi her şeyi konuşuran Allah konuştu. İlk defa sizi O yaratmıştır, yine O'na döndürülüyorsunuz." cevabını verirler.
- 22.** Siz kulaklarınızın, gözlerinizin ve derilerinizin, aleyhinize şahitlik edeceğinden korkarak kötü iş işlemekten çekinmiyordunuz. Hayır! Allah'ın yaptıklarınızın çoğunu bilmediğini sanıyordunuz.
- 23.** İşte, Rabbinize karşı beslediğiniz bu zannınız sizi helâk etti ve ziyana uğrayanlardan oldunuz.
- 24.** Şimdi eğer dayanabilirlerse, onların yeri ateştir! Eğer özür beyan edip Rablerini memnun etmek isterlerse, özürleri kabul edilmeyecektir.
- 25.** Biz onlara bir takım arkadaşlar musallat ettik. Onlar önlerinde ve arkalarında ne varsa hepsini bunlara süslü gösterdiler. Kendilerinden önce geçmiş olan cin ve insan ümmetleri arasında onlara da o azap sözü hak olmuştu. Çünkü onlar hüsranda idiler.
- 26.** Kâfirler dediler ki: "Bu Kur'an'ı dinlemeyin! Okunurken gürültü patırtı yapın! Belki üstünlük sağlar onu bastırırsınız."
- 27.** Andolsun ki kâfirlere çetin bir azap tattıracağız ve yaptıklarının en kötüsüyle cezalandıracağız.
- 28.** İşte böyle... Allah'ın düşmanlarının cezâsı ateştir. Âyetlerimizi bile bile inkâr etmelerinden dolayı, orada onlara ebedî kalma yurdu vardır.
- 29.** İnkâr edenler: "Ey Rabbimiz! Cinlerden ve insanlardan, bizi yoldan çıkarıp saptıranları göster. Onları ayaklarımızın altına alalım da en alta kalanlardan olsunlar." derler.
- 30.** "Rabbimiz Allah'tır." deyip, sonra da doğru yolda sebat edenlerin üzerine melekler iner ve derler ki: "(Ölümden) korkmayın, (dünyada bıraktıklarınızdan dolayı da) tasalanmayın, vaad olduğunuz cennetle sevinin!"
- 31.** "Biz dünya hayatında da ahirette de sizin dostlarıyız. Canlarınız neyi isterse hepsi sizindir, ne isterseniz hepsi sizin!"
- 32.** "Çok bağışlayıcı, çok rahmet edici Allah'ın bir fazl-u keremi olarak."
- 33.** İnsanları Allah'a çağırın, kendisi de sâlih amel işleyen ve "Doğrusu ben müslümanlardanım!" diyen kimseden daha güzel sözlü kim olabilir?

34. İyilikle kötülük bir olmaz. Sen kötülüğü en güzel olan şeyle sav, en güzel şekilde önle. O zaman bakarsın ki seninle arasında düşmanlık bulunan kimse, sanki sıcak bir dost oluvermiştir.

35. Buna (bu güzel haslete) ancak sabredenler kavuşturulur. Buna ancak büyük nasibi olan kimse erişirilir.

36. Eğer şeytandan gelen kötü bir düşünce seni dürtecek olursa, hemen Allah'a sığın! Çünkü O, iştiridir, bilendir.

37. Gece ve gündüz, güneş ve ay O'nun varlığının alâmetlerindedir. Güneşe ve aya secde etmeyin. Eğer Allah'a ibadet etmek istiyorsanız, onları yaratan Allah'a secde edin.

38. Eğer onlar büyüklük tasarlarsa (bilsinler ki), Rabbinin nezdinde bulunanlar gece gündüz O'nu tesbih ederler ve hiç usanmazlar.

39. O'nun âyetlerinden biri de şudur: Sen yeryüzünü kupkuru görürsün. Biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman, harekete geçer ve kabarır. Ona can veren Allah, elbette ölüleri de diriltir. O, herşeye kâdirdir.

40. Âyetlerimiz hakkında doğruluktan ayrıлып sapıklığa düşenler bizden gizli kalmazlar. O halde ateşin içine atılan mı daha hayırlıdır, yoksa kıyamet gününde emin olarak gelen mi daha hayırlıdır? Dilediğinizi yapın! Çünkü O, yaptıklarınızı görmektedir.

41. Kendilerine Zikir (Kur'an) geldiğinde onu inkâr edenler, (mutlaka cezalarını çekeceklerdir). Halbuki o aziz bir Kitap'tır.

42. Ona ne önünden ne de ardından bâtil gelemez. O, hikmet sahibi ve övülmeye lâayık olan Allah katından indirilmiştir.

43. Resulüm! Sana söylenen şeyler, senden önceki peygamberlere söylenmiş olandan başka bir şey değildir. Şüphesiz ki senin Rabbin hem mağfiret sahibi, hem de acı verecek bir azap sahibidir.

44. Biz onu yabancı bir dil ile okunan bir kitap yapsaydık, onlar mutlaka: "Âyetleri tafsilatlı bir şekilde genişçe açıklanmalı değil miydi? Arap bir peygambere yabancı dil öyle mi?" derlerdi. De ki: "Bu, iman edenlere bir hidayet ve bir şifâdır." İman etmeyenlerin ise kulaklarında ağırlık vardır ve Kur'an onlara göre körlüktür. Sanki onlara uzak bir yerden sesleniliyor da duymuyorlar.

45. Andolsun ki biz Musa'ya Kitab'ı verdik. Onda da ayrılığa düşüldü. Eğer belirli bir süre için Rabbinin verilmiş bir sözü olmasaydı, aralarında hemen hükmedilerek iş bitirilmiş olurdu. Şüphesiz ki onlar bunun hakkında derin bir şüphe içindedirler.

46. Kim sâlih amel işlerse kendi lehinedir. Kim de kötülük yaparsa kendi aleyhinedir. Rabbin kullarına zulmedici değildir.

47. Kıyamet saatini bilmek ancak Allah'a mahsustur. O'nun bilgisi olmadan hiçbir meyve kabuğundan çıkmaz. Hiçbir dişi hamile kalamaz ve doğuramaz. Onlara: "Nerede benim ortaklarım?" diye seslendiği gün: "Sana arzettik, içimizden buna dair hiçbir şahit yoktur." derler.

48. Daha önce taptıkları şeyler onlardan uzaklaşıp kaybolmuştur ve kendilerinin kaçacak yerleri olmadığını anlamışlardır.

49. İnsan hayır istemekten usanmaz. (Dâima nimetinin ve servetinin artmasını diler). İsteddiği eline geçmeyip kendisine bir kötülük dokunduğu zaman da ümitsizliğe düşer, ye'se kapılır.

50. Eğer başına gelen zarardan sonra tarafımızdan kendisine bir rahmet tattıracak olursak: "Bu benim hakkımdır. Kıyametin kopacağına da sanmıyorum. Şayet Rabbime döndürülecek olsam bile, O'nun katında benim için daha güzel şeyler vardır." der. Andolsun ki biz o inkâr edenlere yaptıklarını elbette haber vereceğiz ve onlara çok ağır bir azaptan elbette tattıracağız.

51. İnsana bir nimet verdiğimiz zaman yüz çevirip yan çizer. Fakat bir kötülük dokunduğu zaman da yalvarıp durur.

52. De ki: "Gördünüz mü? Eğer o Allah katından ise, siz de onu inkâr etmişseniz, o zaman uzak bir ayrılığa düşenden daha sapık kim olabilir?"

53. Gerek ufuklarda (dış dünyada) gerek bizzat kendi içlerinde âyetlerimizi onlara göstereceğiz. Tâ ki hak olduğu apaçık meydana çıksın. Rabbinin her şeye şahit olması yetmez mi?

54. İyi bilin ki onlar Rablerine kavuşmaktan şüphe içindedirler. İyi bil ki O her şeyi çepeçevre kuşatandır.

FUSSİLET SÛRE-İ ŞERİF'İ

(41. Sûre)

(Mekke döneminde inmiştir. 54 âyettir.)

Bismillâhirrahmânirrahîm.

1. Hâ. Mîm.

2. (Bu Kur'an), Rahman ve Rahîm olan Allah katından indirilmiştir.

3. Bilen bir kavim için âyetleri uzun uzadıya açıklanmış, Arapça okunan bir Kitap'tır.

4. Müjdeleyici ve uyarıcıdır. Fakat onların çoğu yüz çevirmiştir, artık dinlemezler.

5. Ve dediler ki: "Bizi dâvet ettiğin şeye karşı kalplerimiz örtülüdür. Kulaklarımızda da bir ağırlık vardır. Bizimle senin aranda bir perde bulunmaktadır. Sen istediğini yap, biz de yapıyoruz."

6. Resulüm! De ki: "Ben de sizin gibi bir beşerim. Ancak bana ilâhınızın bir tek ilâh olduğu vahyolunuyor." Artık O'na yönelin, O'ndan mağfiret dileyin. Müşriklerin vay hâline!

7. O müşrikler ki, zekâtlarını vermezler ve ahireti inkâr edenler de onlardır.

8. İman edip sâlih ameller işleyenler için tükenmeyen bir mükâfat vardır.

9. De ki: "Siz mi yeri iki günde yaratana inkâr ediyor ve O'na eşler koşuyorsunuz? Âlemlerin Rabbi işte O'dur."

- 10.** O, yeryüzüne sâbit dağlar yerleştirdi ve orada bereketler yarattı. Orada araştırıp soranlar için, rızıkları tam dört günde belli bir seviyede takdir edip düzene koydu.
- 11.** Sonra duman hâlinde bulunan göğe yöneldi. Göğe ve yere: "İsteyerek veya istemeyerek ikiniz de gelin!" buyurdu. İkisi de: "İsteyerek geldik." dediler.
- 12.** Bunun üzerine iki gün içerisinde onları yedi gök olarak yarattı. Ve her gökte oranın işini bildirdi. Biz dünya göğünü kandillerle donattık, ziynetlendirdik ve koruduk. İşte bu, Azîz ve her şeyi bilen Allah'ın takdiridir.
- 13.** Eğer yüz çevirirlerse onlara de ki: "İşte sizi Âd ve Semud'un başına gelen yıldırıma benzer bir yıldırım (azabı) ile uyardım."
- 14.** Onlara: "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin." diye önlerinden ve arkalarından peygamberler gelmişti. "Şayet Rabbimiz dileseydi melekler indirirdi. Doğrusu biz sizinle gönderilen şeyleri inkâr ediyoruz." demişlerdi.
- 15.** Âd kavmine gelince, yeryüzünde haksız yere büyüklük tasladılar ve: "Bizden daha kuvvetli kim var?" dediler. Kendilerini yaratan Allah'ın onlardan daha kuvvetli olduğunu görmediler mi? Onlar bizim âyetlerimizi bile bile inkâr ediyorlardı.
- 16.** Bundan dolayı biz de onlara dünya hayatında zillet azabını tattırmak için o uğursuz günlerde üzerlerine dondurucu bir rüzgâr gönderdik. Ahiret azabı ise elbette daha çok alçaltıcı, rüsvay edicidir. Onlara hiç yardım da edilmez.
- 17.** Semud kavmine gelince, onlara doğru yolu göstermiştik, amma onlar körlüğü doğru yolda gitmeye tercih ettiler. Böylece yapmakta oldukları fenalıkların karşılığı olarak alçaltıcı azabın yıldırımını onları çarptı.
- 18.** İman edenleri kurtardık. Onlar Allah'tan korkuyorlardı.
- 19.** Allah'ın düşmanları o gün toplanır cehenneme sürülürler. Hepsi bir aradadırlar.
- 20.** Sonunda oraya varınca kulakları, gözleri ve derileri yaptıkları hakkında onların aleyhinde şahitlik ederler.
- 21.** Derilerine: "Aleyhimize niçin şahitlik ettiniz?" derler. "Bizi her şeyi konuşuran Allah konuşurdu. İlk defa sizi O yaratmıştır, yine O'na döndürülüyorsunuz." cevabını verirler.
- 22.** Siz kulaklarınızın, gözlerinizin ve derilerinizin, aleyhinize şahitlik edeceğinden korkarak kötü iş işlemekten çekinmiyordunuz. Hayır! Allah'ın yaptıklarınızın çoğunu bilmediğini sanıyordunuz.
- 23.** İşte, Rabbinize karşı beslediğiniz bu zannınız sizi helâk etti ve ziyana uğrayanlardan oldunuz.
- 24.** Şimdi eğer dayanabilirlerse, onların yeri ateştir! Eğer özür beyan edip Rablerini memnun etmek isterlerse, özürleri kabul edilmeyecektir.
- 25.** Biz onlara bir takım arkadaşlar musallat ettik. Onlar önlerinde ve arkalarında ne varsa hepsini bunlara süslü gösterdiler. Kendilerinden önce geçmiş olan cin ve insan ümmetleri arasında onlara da o azap sözü hak olmuştu. Çünkü onlar hüsranda idiler.
- 26.** Kâfirler dediler ki: "Bu Kur'an'ı dinlemeyin! Okunurken gürültü patırtı yapın! Belki üstünlük sağlar onu bastırırsınız."

27. Andolsun ki kâfirlere çetin bir azap tattıracağız ve yaptıklarının en kötüsüyle cezalandıracağız.

28. İşte böyle... Allah'ın düşmanlarının cezâsı ateştir. Âyetlerimizi bile bile inkâr etmelerinden dolayı, orada onlara ebedî kalma yurdu vardır.

29. İnkâr edenler: "Ey Rabbimiz! Cinlerden ve insanlardan, bizi yoldan çıkarıp saptıranları göster. Onları ayaklarımızın altına alalım da en altta kalanlardan olsunlar." derler.

30. "Rabbimiz Allah'tır." deyip, sonra da doğru yolda sebat edenlerin üzerine melekler iner ve derler ki: "(Ölümden) korkmayın, (dünyada bıraktıklarınızdan dolayı da) tasalanmayın, vaad olduğunuz cennetle sevinin!"

31. "Biz dünya hayatında da ahirette de sizin dostlarınızız. Canlarınız neyi isterse hepsi sizindir, ne isterseniz hepsi sizin!"

32. "Çok bağışlayıcı, çok rahmet edici Allah'ın bir fazl-u keremi olarak."

33. İnsanları Allah'a çağırın, kendisi de sâlih amel işleyen ve "Doğrusu ben müslümanlardanım!" diyen kimseden daha güzel sözlü kim olabilir?

34. İyilikle kötülük bir olmaz. Sen kötülüğü en güzel olan şeyle sav, en güzel şekilde önle. O zaman bakarsın ki seninle arasında düşmanlık bulunan kimse, sanki sıcak bir dost oluvermiştir.

35. Buna (bu güzel haslete) ancak sabredenler kavuşturulur. Buna ancak büyük nasibi olan kimse erişirilir.

36. Eğer şeytandan gelen kötü bir düşünce seni dürtecek olursa, hemen Allah'a sığın! Çünkü O, iştiridir, bilendir.

37. Gece ve gündüz, güneş ve ay O'nun varlığının alâmetlerindedir. Güneşe ve aya secde etmeyin. Eğer Allah'a ibadet etmek istiyorsanız, onları yaratan Allah'a secde edin.

38. Eğer onlar büyüklük tasarlarsa (bilsinler ki), Rabbinin nezdinde bulunanlar gece gündüz O'nu tesbih ederler ve hiç usanmazlar.

39. O'nun âyetlerinden biri de şudur: Sen yeryüzünü kupkuru görürsün. Biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman, harekete geçer ve kabarır. Ona can veren Allah, elbette ölüleri de diriltir. O, herşeye kâdirdir.

40. Âyetlerimiz hakkında doğruluktan ayrılıp sapıklığa düşenler bizden gizli kalmazlar. O halde ateşin içine atılan mı daha hayırlıdır, yoksa kıyamet gününde emin olarak gelen mi daha hayırlıdır? Dilediğinizi yapın! Çünkü O, yaptıklarınızı görmektedir.

41. Kendilerine Zikir (Kur'an) geldiğinde onu inkâr edenler, (mutlaka cezalarını çekeceklerdir). Halbuki o aziz bir Kitap'tır.

42. Ona ne önünden ne de ardından bâtil gelemez. O, hikmet sahibi ve övülmeye lâyık olan Allah katından indirilmiştir.

43. Resulüm! Sana söylenen şeyler, senden önceki peygamberlere söylenmiş olandan başka bir şey değildir. Şüphesiz ki senin Rabbin hem mağfiret sahibi, hem de acı verecek bir azap sahibidir.

44. Biz onu yabancı bir dil ile okunan bir kitap yapsaydık, onlar mutlaka: "Âyetleri tafsilatlı bir şekilde genişçe açıklanmalı değil miydi? Arap bir peygambere yabancı dil öyle mi?" derlerdi. De ki: "Bu, iman edenlere bir hidayet ve bir şifâdır." İman etmeyenlerin ise kulaklarında ağırlık vardır ve Kur'an onlara göre körlüktür. Sanki onlara uzak bir yerden sesleniliyor da duymuyorlar.

45. Andolsun ki biz Musa'ya Kitab'ı verdik. Onda da ayrılığa düşüldü. Eğer belirli bir süre için Rabbinin verilmiş bir sözü olmasaydı, aralarında hemen hükmedilerek iş bitirilmiş olurdu. Şüphesiz ki onlar bunun hakkında derin bir şüphe içindedirler.

46. Kim sâlih amel işlerse kendi lehinedir. Kim de kötülük yaparsa kendi aleyhinedir. Rabbin kullarına zulmedici değildir.

47. Kıyamet saatini bilmek ancak Allah'a mahsustur. O'nun bilgisi olmadan hiçbir meyve kabuğundan çıkmaz. Hiçbir dişi hamile kalamaz ve doğuramaz. Onlara: "Nerede benim ortaklarım?" diye seslendiği gün: "Sana arzettik, içimizden buna dair hiçbir şahit yoktur." derler.

48. Daha önce taptıkları şeyler onlardan uzaklaşıp kaybolmuştur ve kendilerinin kaçacak yerleri olmadığını anlamışlardır.

49. İnsan hayır istemekten usanmaz. (Dâima nimetinin ve servetinin artmasını diler). İsteddiği eline geçmeyip kendisine bir kötülük dokunduğu zaman da ümitsizliğe düşer, ye'se kapılır.

50. Eğer başına gelen zarardan sonra tarafımızdan kendisine bir rahmet tattırarak olursak: "Bu benim hakkımdır. Kıyametin kopacağına da sanmıyorum. Şayet Rabbime döndürülecek olsam bile, O'nun katında benim için daha güzel şeyler vardır." der. Andolsun ki biz o inkâr edenlere yaptıklarını elbette haber vereceğiz ve onlara çok ağır bir azaptan elbette tattıracağız.

51. İnsana bir nimet verdiğimiz zaman yüz çevirip yan çizer. Fakat bir kötülük dokunduğu zaman da yalvarıp durur.

52. De ki: "Gördünüz mü? Eğer o Allah katından ise, siz de onu inkâr etmişseniz, o zaman uzak bir ayrılığa düşenden daha sapık kim olabilir?"

53. Gerek ufuklarda (dış dünyada) gerek bizzat kendi içlerinde âyetlerimizi onlara göstereceğiz. Tâ ki hak olduğu apaçık meydana çıksın. Rabbinin her şeye şahit olması yetmez mi?

54. İyi bilin ki onlar Rablerine kavuşmaktan şüphe içindedirler. İyi bil ki O her şeyi çepeçevre kuşatandır.

[Sûre 42](#)

